

తాతలనాటికథలను తవ్వి పోసిన దిగవల్లి

ఎక్కడి కాకినాడ! ఎక్కడి భీమారా! ఇక్కడ పుట్టారా! అక్కడ వరమచంద్రులారా కాకినాడలో పుట్టారు శివరావుగారు. కాలిక్టులో చదివారు. బహు నిక్కచ్చి వ్యక్తిత్వం. పెద్ద కుటుంబంలో పుట్టినా చిన్నప్పుడు అసాకార్యాలన్నీ అనుభవించారు. కొవ్వూరులో అడవి బాపిరాజు చిన్న క్లాసులలో తన నవ్యాధ్యులు అని చెప్పారేకానీ. అక్కా బావా వాళ్ళ దగ్గరుండి కాలిక్టులో చదవాల్సి వచ్చింది కుటుంబ పరిస్థితులు అనుకూలించక. తండ్రిగారు 10 సం.ల వయస్సుననే చనిపోయారు. తండ్రిగారు వెంకటరత్నంగారు. తల్లిగారు సూర్యమాణిక్యంబగారు. అధిక మానసాలత కూడా లెక్కనుకుంటే తొబై ఆరు సంవత్సరాలు జీవించినట్లు దిగవల్లి వేంకట శివరావుగారు. ఛార్లెస్ ఫిలిప్ బ్రౌన్ దొర 1798లో పుడితే శివరావు మహాశయులు 1898లో పుట్టారు. బ్రౌన్ విదేశీయుడైనా తెలుగు సాహిత్యానికెంత సేవ చేశాడో మన శివరావుగారు తెలుగు వారి చరిత్రకంత సేవ చేశారు. ఆయన మేధ నిశితం. మాట ఖండితం. మనసు నిర్గులం. న్యాయవాదిగా జీవిత సాగించారు కాబట్టి చరిత్ర సాక్ష్యాధారాలు కూడా జడ్జిమెంటు లాగా ఉండాలని వారి అభినివేశం. మంచివాళ్ళకు కాస్త ప్రథమ కోపం ఉంటూనే ఉంటుంది.

శివరావుగారు మీరు మీ కథ చెప్పకపోతే ఈ తరంవాళ్ళకు ఎట్లా తెలుస్తుంది అని శతపోరినా వారు వినిపించుకున్నారు కాదు. విదేశీ కింత రాసినా దాన్ని పూర్తి చేశారు కాదు. 'విన్నంత, కన్నంత, తెలిసినంత' అని స్వీయచరిత్రకు పేరు పెట్టి బాల్యదశవరకు రాశారు. ఉన్నత పాఠశాల చివరి తరగతులు ఏరేకేలింగం ఆస్తిక పాఠశాలలో రాజమండ్రిలో చదివారు. ఏరేకేలింగం వంతులు గారిని చూశారు. ఆయన మెచ్చు కూడా సంపాదించారు. ఒకసారి స్కూలు ఉత్సవంలో ఏరేకేలింగం వంతులుగారి హిందూ మత మహానభ ప్రహసనం ప్రదర్శించారు స్కూలు విద్యార్థులు. వంతులుగారు చచ్చారా ప్రహసనం తలకించడానికి. శివరావుగారు వంతులుగారు ఈయన

అభినయాన్ని చూసి కడుపు చెక్కిలయ్యేట్లు వకవక నవ్వాడు. పాఠశాలలో క్లాసు మొదలుకావడానికి ముందు రోజు ప్రార్థన చేయాల్సింది శివరావు. కంఠం కమ్మగా ఉండేది. భావ అదృశ్యంతో వద్యం చక్కగా చదివేవారు. వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారంటే ఎంత ఇష్టం.

ఆయన 'భక్త చింతమణి' అంతా ఈయనకు కంఠస్థం. అప్పట్లో గజవల్లి రామచంద్రుడుగారిని థియేటర్ హైస్కూలు హెడ్మాస్టరుగారు నర్త్యాత్మనా జాతీయవాది. పై క్లాసుల వాళ్ళకు చరిత్ర బోధించేవారు. బ్రిటిష్ మారి నత్యాలన్నీ క్లాసులో ఖండించి చెప్పేవారు. అప్పట్లో 'సిటీజన్ ఆఫ్ ఇండియా' అని ఒక పాఠ్య పుస్తకం ఉండేది. అది నిర్బంధంగా చదవాల్సిందే. అందులో అన్నీ అబద్ధాలు. రామచంద్రుడుగారు అభినివేశంతో ఆ పుస్తకాన్ని ఈకకు ఈక లాగి పారేస్తుంటే మాకెంతో ఉత్తేజకరంగా ఉండేది అని చెప్పారు ఒక సారి. తిలక్ మహారాజ్ చిత్రవటం కనవడుతుండేమోనని రాజమండ్రిలో పోలీసు వారు దురాగతంగా సోదా చేశారట ఆ రోజుల్లో. ఈ విషయాలన్నీ శివరావుగారికి నిన్న మొన్న జరిగినంత స్పష్టంగా జ్ఞాపకం. ఆయన గొప్ప జాతీయవాది.

వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్యగారి వంటివారు శివరావుగారి పుస్తకాలు చదివి ప్రభావితమయ్యారు. కృష్ణా జిల్లా కాంగ్రెసు ఉద్యమ ప్రచార కార్యదర్శిగా ఉండేవారు శివరావుగారు. మద్రాసులో 'లా' చదివారు. 1922 కల్లా ఆయన బి.ఎల్. పూర్తి చేశారు. ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో చదువుకుంటున్న రోజుల్లోనే 'పోతన - వేమనల యుగం' పైన పోటీకి వ్యాసం ప్రాసీ బహుమతి పొందారు శివరావుగారు. వావిలికలను సుబ్బారావుగారు మాకు తెలుగు చెప్పేవారని ఎంతో ఆనందంతో ప్రస్తావించేవారు. 1947లో శివరావుగారు విజయవాడలో బార్ ఎసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్ అయ్యారు. సుప్రీమ్ కోర్టు ఛీఫ్ జస్టిస్ వదలి నందుకున్న కొక సుబ్బారావు శివరావుగారికి లా కాలేజీలో నవ్యాధ్యులు. ఆయన ఒకసారి

విజయవాడ వచ్చినప్పుడు న్యాయవాదుల స్వాగత సమావేశంలో శివరావుగారిని ఎంతో అప్యాయంగా వలకరించారు. పాత జ్ఞాపకాలు కలబోసుకున్నారు. ఇంకా పరిశోధన తీవ్రంగా సాగుతున్నదా అని మేలమాడారు సుబ్బారావుగారు.

శ్రీ శివరావుగారి సముఖ గోష్టిలో వినేవారికి ఆనందం ఉండాలే కానీ ఉస్మాంషియా కంపెనీ చరిత్ర అంతా పునరావృతమవుతుంది. కథలూ, గాథలూ అన్నీ సినిమా చూస్తున్నంత నరదాగా మనముందుకు వస్తాయి. సుభాస్ చంద్రబోస్ ను ఇంటర్వ్యూ చేసి మద్రాసు పెనిటేషన్ లో ఉంచారుట. అబ్బాస్ అలీ అవురు మద్రాసు ఛీఫ్ ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్. బోసు ను చూడటానికి వచ్చి 'ఎలా ఉంది. ఏమీ ఇబ్బంది లేదు కదా. అంత సౌకర్యంగా ఉందా?' అని వరామర్శించారట. ఆహా చాలా బావుంది. మనం ఇద్దరం నున ఉద్యోగాలు మార్చుకుందామా ఏమిటి? అని సుభాస్ చంద్రబోస్ ఫలోక్రొపిసిరారుట.

శివరావుగారిని చూడబోతే ఆయన అంతఃకరణానికి చేరువైన వాళ్ళకు ఇటు వంటి వృత్తాంతాలు శతాధికంగా వినిపించేవారు. కాళేశ్వరరావు, ప్రకాశం, కొండ వెంకటప్పయ్య అంటే నాకు అభిమానం. నేను గౌరవించే వ్యక్తులు వాళ్లు.

గాంధీ ఉద్యమాన్ని గూర్చి ఎన్నెన్ని సంగతుల్లో ఆయన వేళ్ళ వివరం ఉండేవి. "నేను పెద్ద కేసులు మాత్రమే తీసుకోనే వాణ్ణి. చిన్నచిన్న కేసుల జోలికిపోయే వాణ్ణి కాను. చాలా మందికి తెలియదు. నా వృత్తి నాకు చాలా తృప్తిని, డబ్బునూ చేకూర్చాయని" అనేవారు శివరావు గారు. కడమకాలమంతా దొంతరలు దొంతరలు మద్రాసు కన్వెన్షనల్ లైబ్రరీ నుంచి నాకు పుస్తకాలు వచ్చేవి. అప్పుడా సౌకర్యం ఉండేది. కావల్సిన పుస్తకాలు లైబ్రరీ అధికారులు పంపించేవారు. వాటిని చదివి నేట్లు రాసుకుని మళ్ళీ పంపించేవాణ్ణి అనే చెప్పేవారు శివరావుగారు. 1938 లోనే కాంగ్రెసులో అవినీతి అధికార వ్యామోహం ప్రారంభమయ్యాయని, నేనెలు

దిట్టించుకునేవారు శివరావుగారు. గాడిచర్ల పారి సర్వోత్తమరావు పెడిషన్ కేస్ రికార్డ్స్ అన్నీ మద్రాస్ అర్రైవ్స్ లో ఉన్నాయి. చూడరాదు - అని ఆయన హెచ్చరిక చేసేవారు. అతరం పెద్దలను గూర్చి ఆయన జ్ఞాపకాలు అమోఘం. మోచర్ల రామచంద్రరావు, ఆంధ్ర రత్న ముద్దురూ, బిపిన్ చంద్రపాల్, ఇలా ఎన్నో ఉదాహరణలు చెప్పే వారు శివరావుగారు. ముద్దురూ కృష్ణారావు ఒక రెండు మహనీయుల సంగమం అని చెప్పే వారాయన.

దిగవల్లి వేంకట శివరావుగారి తెలుగు వారికి ఏనుగుల వీరాస్వామయ్యను పరిచయం చేశారు. దానికి అత్యద్భుతమైన వివరణలు, తబీళ్ళు, అలాటి సాంఘిక పరిస్థితులు తెలివిడులు కూర్చారు. 18, 19 శతాబ్దాల తెలుగువారి చరిత్రకు కాణాచి శివరావుగారు. బహుశా ఉస్మాంషియా కంపెనీవారి కలివెలు, కదపాలు, నన్నులు, అజ్ఞాననలు గురించి శివరావుగారి దగ్గర ఉన్న మౌలిక సామగ్రి, సాక్ష్యాధారాలు మరే చారిత్రికవేత్త దగ్గర ఉండకపోగా, ప్రభుత్వ పురావస్తు, పురాచారిత్రిక సామగ్రి పరిరక్షక సంస్థలలో కూడా ఉండకపోతే! వారి బ్రిటిష్ ఇండియా చరిత్ర ఒక 'మెగ్నెటైజ్' అని. దక్షిణాఫ్రికా చరిత్ర ఒక గొప్ప గ్రంథం. అభినివేశ స్వరాజ్యం అత్యద్భుతమైన గ్రంథం.

కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, చిలుకూరి వీరభద్రరావు, మల్లంపల్లి సోమశంకర శర్మ, నేల దూరి వెంకటరమణయ్య, భావరాజు వెంకట కృష్ణారావుల పెద్దతే కలిపి చెప్పుకోవల్సిన విశిష్ట చారిత్రిక వేత్తృత్వ వ్యక్తిత్వం శివరావుగారిది. వారి కంటే కూడా ఈయన ఆధునిక భారతదేశ చరిత్ర, అందునా తెలుగు వారి చరిత్రను గూర్చి అత్యంతాభినివేశభరిత వరమ ప్రామాణికం. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారు శివరావుగారి చారిత్రిక సత్యనిరతికి, జాతీయభిమాన అచ్చ స్వచ్ఛ పూర్వాయానికి మెచ్చి 'ప్రళయనాయకుడు' అనే తప్పుచారిత్రిక వీర పురుషేతి వృత్తరూపాన్ని శివరావుగారికి అంకితం ఇచ్చారు.

-అక్కిరాజు రమావతిరావు